

† M I H A I L

Prin Harul lui Dumnezeu

**Episcop al Episcopiei Ortodoxe Române a Australiei și Noii Zeelande
Preacucernicilor părinți și dreptmăritorilor creștini**

**Har, Milă și Pace de la Hristos Domnul
Iar de la Noi părințești binecuvântări.**

*“ Pentru ce cautați pe Cel viu între cei morți? Nu este aici, ci a înviat ”
(Lc. 24,5-6)*

Iubiți credincioși și credincioase,

“Hristos a înviat!”

În iconomia mântuirii neamului omenesc, Învierea Domnului este momentul culminant al vieții și activității pământești a Fiului lui Dumnezeu întrupat, este momentul când moartea a fost biruită iar lumii i s-a dăruit viața.

După ce a împlinit toate, arătând oamenilor voia lui Dumnezeu Tatăl, Hristos Domnul primește de bună voie judecata nedreaptă, comdamnarea la moarte, patimile sufletești și trupești și moartea. Răstignirea pe cruce a fost reală așa cum reală era starea de păcătoșenie în care se afla lumea în acel moment. În măsura în care este actualizat continuu, momentul răstignirii Domnului Hristos, capătă o importanță veșnică, iar această actualizare se face mai întâi prin predica Sfinților Apostoli, iar apoi prin predica Bisericii. Prin această predică continuă, creștinii sunt conștienți mereu de starea lor și participă prin credință și prin lucrarea faptelor bune, la viața în Hristos.

Piatra de temelie a credinței noastre creștine este Învierea Domnului. “Dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este propovăduirea noastră și zadarnică este credința voastră ... pentru că dacă n-a înviat Hristos ... voi sunteți încă în păcatele voastre” le spunea Sfântul Apostol Pavel corintenilor (I Cor. 15, 14 și 17).

Mântuitorul Însuși când vorbește ucenicilor Săi, prevestindu-le Învierea Sa din morți, le arată că acesta este semnul atotputerniciei Sale, semnul biruinței vieții asupra morții, semnul superiorității învățăturilor Sale (Mt. 16, 18-19).

Sfântul Ioan Gură de Aur teologhisind zice: “Pe cruce a fost pironit păcatul (Col.2,14) și a fost nimicitor cel ce avea puterea asupra morții (Evr. 2,14), pe cruce s-a descoperit belșugul

iubirii lui Dumnezeu față de om, care întrece orice cunoaștere (Efes.3,19) și s-au unit cele de sus cu cele de jos. Omul s-a făcut părtaș firilor celor netrupești, Fiul Unuia Născut și Duhului și s-a învrednicit să stea pe scaunul slavei (I cor 1,9; 10,16; II Cor. 13,13; Evr. 3,14; 6,4)” (*Omilia despre Cruce*, 2, P.G. 49, 396-397).

Crucea, însă, n-ar fi adus izbăvirea, dacă viața n-ar fi triumfat asupra morții. De aceea Crucea și învierea se presupun reciproc, întrucât jertfa fără înviere nu ar fi avut finalitate iar învierea fără jertfă ar fi fost imposibilă. În acest sens Părintele Profesor Dumitru Stăniloae subliniază: “În cruce este o putere care produce înviere și în înviere este prezentă, într-un anumit sens, în mod etern, crucea. Crucea are în ea însăși o forță biruitoare a păcatului și a morții, o putere care înaintează spre înviere și se finalizează în înviere... În cruce sau în moartea lui Hristos se cuprindeau virtual învierea Lui și în învierea Lui continuă să fie prezentă puterea biruitoare de moarte a crucii. Nu s-a ajuns la înviere fără cruce. De aceea, învierea, în sensul creștin, nu-i lipsită de puterea lui Hristos care s-a manifestat în acceptarea și suportarea crucii, suportare care este prin ea însăși și biruire a morții. Învierea este arătarea deplin actualizată, manifestată de Hristos în suportarea crucii” (*Crucea în teologia și cultul Bisericii Ortodoxe*, în rev. Ortodoxia XVI (1975), nr.3, p. 405-406).

Jertfa Domnului a fost necesară oamenilor pentru că noi nu eram în stare să aducem o astfel de jertfă Tatălui. Sfântul Chiril al Alexandriei spune că “oriunde este păcat, nu mai este jertfă curată. Jertfa este renunțarea la orice egoism, ca formă a păcatului; este predarea totală Tatălui și numai Hristos a putut aduce o astfel de jertfă... pentru ca El să ia chip în noi în această stare (Gal. 4,19)”.

Dreptmăritori creștini,

Prin Hristos Cel răstignit și înviat, moartea a fost înfrântă, căci “toți care cred în Hristos o calcă în picioare” ne spune Sfântul Atanasie, deoarece prin înviere, Hristos a înnoit și îndumnezeit firea umană. În această stare, firea umană întărită și restaurată are puterea de a muri patimilor și poftelor egoiste și să trăiască o viață nouă, de biruință și dăruire cu Hristos lui Dumnezeu. Chipul lui Dumnezeu din om, alterat prin păcatul strămoșesc, prin învierea lui Hristos a fost înnoit total, pentru că Acesta stă în legătură cu trupul nostru al tuturor. Când mărturisim și credem cu adevărat că în Sfânta Împărtășanie este Trupul și Sângele Domnului Hristos, ne împărtășim cu El spre învierea noastră și spre moștenirea vieții veșnice.

La sărbătoarea Învierii Domnului, ne întărim în credință, pentru că “acum toate s-au umplut de lumină și cerul și pământul și cele dedesubt”. Acum avem prilejul să ne facem mai buni, iertând tuturor greșelile pe care le-au făcut față de noi, cu voie sau fără de voie; să devenim mărturisitori ai Învierii ca și Sfintii Apostoli și să-l urmăm pe Sfântul Pavel care mărturisește că El este “cel ce a nimicit moartea și a adus la lumină viața și

nemurirea “ (2 Tim. 1, 10), întrucât jertfa Sa are un efect permanent în viața credincioșilor și fiilor Bisericii noastre.

Pentru aceasta “Bucurați-vă cu bucurie mare că Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le”.

Așa le-a îndemnat Domnul pe femeile purtătoare de mir cărora li se arată după înviere și cărora le permite, fiind convinse de învierea Lui din morți, să-I îmbrățișeze picioarele în semn de adorare.

Bucurați-vă că după Înviere, se arată ucenicilor care I se închină cu convingerea în divinitatea Lui, iar El îi trimite să evanghelizeze toate neamurile și să le boteze în numele Sfintei Treimi.

Bucurați-vă că Mântuitorul se arată apoi lui Saul, un aprig dușman al Său, care devine un zelos mărturisitor al Învierii Domnului, iar mărturia acestuia are o deosebită valoare pentru Biserica creștină. Mai întâi crede în Hristos Domnul, se botează și devine din prigonitor apostol al lui Hristos și apărător al creștinilor.

Iubiți frați și surori,

Anul 2011, a fost proclamat de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, la propunerea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, “Anul omagial al Sfântului Botez și al Sfintei Cununii în Patriarhia Română”, tocmai pentru ca slujitorii sfintelor altare, prin cateheză, predică, conferințe și omiliile pe care le rostesc în cursul anului, să aprofundeze învățătura de credință creștină ortodoxă despre aceste Taine Sfinte, care au o legătura firească cu Hristos Domnul Cel înviat din morți.

Dacă prin Taina Nunții, familia creștină are ca scop principal nașterea de prunci, prin Taina Botezului, pruncii născuți de părinți credincioși, devin membri ai Bisericii lui Hristos. După ce se marturisește Crezul, afundat în apă, pruncul se botează în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, primind și darurile Sfântului Duh. Astfel Hristos se sălășluiește în inimile celor botezați (Efes. 3, 17-18) și totodată îi pregătește pentru învierea cea de obște (Rom.6,22-23).

Aceasta este binecuvântarea lui Dumnezeu pe care o acordă creștinului, căci Domnul zice ”alege viața“ (Deut.30,15-19). Este chemarea de a trăi veșnic în lumina binefăcătoare a lui Hristos cel înviat din morți și înălțat de-a dreapta Tatălui, iar calea începe de la Botez, când murim păcatului și viem dreptății, întrucât zice și Sfântul Justin Martirul “noi nu mai suntem copii ai necesității și ignoranței, ci copii ai inițiativei și ai libertății” (Apologia I, 61).

Lumina învierii lui Hristos să alunge întunericul necunoștinței de Dumnezeu și să lumineze pe tot omul, care vine în lume (In. 1.9) pentru a împlini și porunca iubirii semenilor noștri “cu fapta și cu adevărul” (In.3,18). Sfântul Chiril al Ierusalimului, stăpânit de aceasta râvna a împlinirii poruncilor dumnezeiești ne învață zicând “Să lumineze lumina ta, cea a faptei bune înaintea oamenilor și să nu fie defăimat Hristos din pricina ta. Poartă cu vrednicie veșmântul nestrucăciunii deosebindu-te de alții prin săvârșirea binelui și a ceea ce Dumnezeu ți-a dat spre îngrijire, împlinește cu folos”.

La sărbătoarea Învierii Domnului Hristos, încredințat că fiecare creștin caută să îplinească “câte sunt adevărate, câte sunt de cinste, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt de iubit, câte sunt cu nume bun, orice virtute și orice laudă” (Filipeni 4, 8), mă alătur celor cunoscuți ca să vă transmit tuturor urări de sănătate și bucurie, pace, mântuire și ajutor în toată lucrarea cea folositoare.

Țineți cu bucurie datinile românești și creștinești pe care le-am moștenit de la inaintași, iar lumina Sfintei Învieri va stăluci în viața și în familia fiecăruia. Păstrându-vă neconținut în rugăciune către Mântuitorul Hristos cel înviat, închei cu salutul pascal:

“Hristos a Înviat!”.

Al vostru către Domnul rugător,

† M I H A I L

Episcop al Episcopiei Ortodoxe Române a Australiei și Noii Zeelande